

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری

News Bulletin

4 حمل - سال 1400

فهرست مطالب

عناوین	صفحه
گورستان بیهاج؛ آرامگاه مهاجرانی که در مرزهای اروپا جان خود را از دست داده‌اند (مهاجر نیوز)	4-----
آتش‌سوزی در اردوگاه پناهجویان در بنگلادش؛ 15 نفر جان باختند (رادیو ترکیه فارسی)	6-----
اوشین وایکینگ اجازه دارد مهاجران نجات یافته را در سیسیلی پیاده کند (مهاجر نیوز)	7-----
قایق که هیچ‌گاه به جزیره ساموس نرسید؛ پدر کودک غرق شده افغان در تهدید حبس ۱۰ ساله (یورو نیوز فارسی)	8-----
سازمان عفو بین‌الملل: از شکنجه مهاجران سورپایی در لبنان باید جلوگیری شود (مهاجر نیوز)	9-----
پناهجویان در اعتراض به وضعیت خود در آتن تظاهرات و خواسته‌هایشان را مطرح کردند (یورو نیوز فارسی)	10-----
شاعر کوچه‌ها و پاسدار فرهنگ فارسی (اطلاعات روز)	13-----

متن کامل اخبار

گورستان بیهاج؛ آرامگاه مهاجرانی که در مرزهای اروپا جان خود را از دست داده‌اند (مهاجر نیوز)

در شهر بیهاج در شمال غرب بوسنیا، بیشتر از ده قبر در گورستان مرکزی این شهر به افراد گمنام تعلق دارد. روی سنگ برخی از این قبرها نوشته شده: گمنام. این قبرها در اصل به مهاجرانی تعلق دارند که برای فرار از تهدیدها، کشورهای شان را ترک کرده‌اند اما سفر شان در اینجا تمام شده است.

امام عبدالعزیز، خطیب مسجد الفتیحي در بیهاج به مهاجر نیوز می‌گوید که مرگ این مهاجران خیلی دردناک است زیرا آنان دور از خانواده و کشور شان در این گوشه از جهان به خاک سپرده شده‌اند. او می‌گوید: «مرگ این مهاجران برای این دردناک است که آنان در آرزوی یک زندگی بهتر از کشورهای شان فرار کرده‌اند اما در راه مهاجرت جان داده‌اند».

عبدالعزیز تا حال بر جنازه سه تن از مهاجران نماز خوانده است. یک تن از این سه مهاجر در دریا غرق شده بود، دومی مریض بود و سومی هم در درگیری میان مهاجران جان خود را از دست داده است.

به گفته عبدالعزیز، اولین جسدی که به مسجد آورده شد به عبدالحامد نوری، یک مهاجر افغان از هرات تعلق داشت. این مهاجر در سال ۲۰۱۹ در شهر بیهاج دفن شد.

عبدالعزیز، امام مسجد الفتیحي در بیهاج. عکس از مهاجر نیوز

«بیشتر وقت‌ها مهاجران سند هویت ندارند»

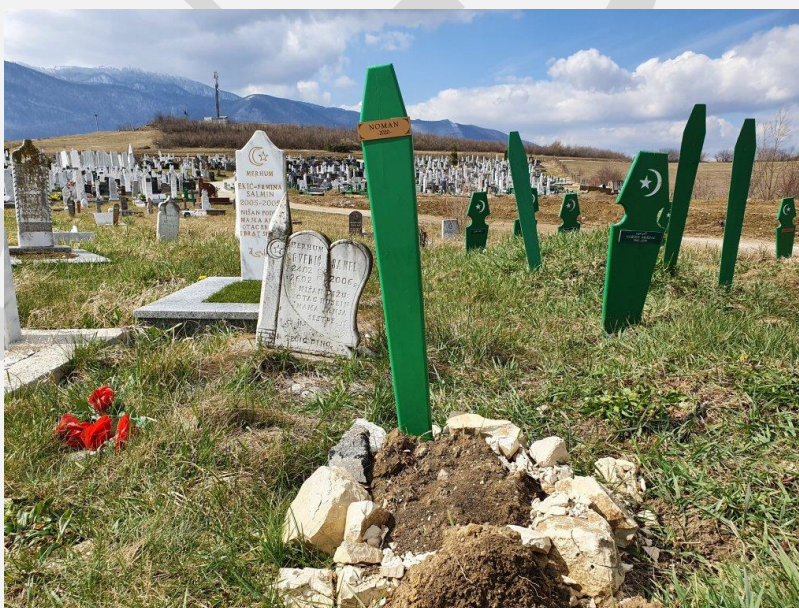
امام مسجد بیه‌اچ در ادامه می‌گوید: «وقتی جسد یک مهاجر پیدا می‌شود پولیس تحقیقات برای شناسایی هویت او را آغاز می‌کند. این تحقیقات چند روز دوام می‌کند اما بیشتر وقت‌ها مهاجر سند هویت ندارد و روند تحقیق به زودی به پایان می‌رسد».

او می‌گوید در صورت شناسایی جسد و تعیین هویت فرد، اگر خانواده‌اش خواهان به دست آوردن جسد باشند مقام‌ها آن را به کشور مربوطه انتقال می‌دهند. در غیر آن جسد به عنوان یک فرد گمنام در بوسنیا دفن می‌شود.

عبدالعزیز می‌گوید: «یک مهاجر مسلمان مطابق آداب اسلامی به خاک سپرده می‌شود. من غسل و نماز میت را انجام می‌دهم و از نمازگزاران می‌خواهم که برای او دعا کنند.» به گفته او، بیشتر وقت‌ها مهاجران دیگر در مراسم تدفین یک مهاجر شرکت می‌کنند.

«آن‌ها در جاهای نامنی زندگی می‌کنند»

در گورستان بیه‌اچ، قبرهای کوچک نیز دیده می‌شود. نعمان، یک کودک مهاجر، در ۲۰۲۰ در اینجا به خاک سپرده شده است. کسی درباره این مهاجر و کشورش معلومات ندارد. اما به نظر می‌رسد که ایم کودک پیش از رسیدن به یک سالگی جان داده است.

نعمان، یک کودک مهاجر در اینجا به خاک سپرده شده است. عکس از مهاجر نیوز

زلتان کوویچ، رئیس انجمن اس او اس بیهاج به مهاجر نیوز می گوید که مهاجران به دلایل مختلف جان خود را از دست می دهند: بعضی وقت ها مسافرت در هوای سرد یا دریا افراد آسیب پذیر را می کشد و برخی اوقات هم درگیری میام مهاجران باعث وقوع حوادث ناگوار می شود.

او می گوید: «کارمندان انجمن ما به مهاجرانی کمک می کنند که با مشکلات روبرو هستند اما گاهی حوادث ناگوار پیش می آیند. یکی از دلایل مرگ مهاجران این است که آنان در شرایط دشوار و مناطق ناامن زندگی می کنند».

او می گوید برای جلوگیری از حوادث دردناک، مهاجران باید در کمپ ها جابجا شوند و امکانات و وسایل کافی در دسترس شان قرار بگیرد».

مهاجری که جسدش به افغانستان انتقال داده شد

در یکی از قبرهای گورستان بیهاج کسی دفن نشده است. این قبر متعلق به جسد یک مهاجر افغان است که چندی پیش به کشورش انتقال داده شد.

دامیر، یک قبرکن بوسنیایی به مهاجر نیوز گفت که مهاجر افغان برهان الدین نام داشت و از ولایت لغمان افغانستان بود. این مهاجر که در سال ۱۹۹۷ تولد شده بود، جسدش در ۹ فبروری امسال به درخواست خانواده اش از قبر بیرون آورده شد و از طریق ساریوو به افغانستان انتقال یافت.

دامیر می گوید که برهان الدین در درگیری میان مهاجران زخمی شده و در شفاخانه جان داده بود .

آتش سوزی در اردوگاه پناهجویان در بنگلادش؛ 15 نفر جان باختند (رادیو ترکیه فارسی)

در آتش سوزی دیروز در اردوگاه پناهجویان در کاکس بازار بنگلادش، 15 نفر جان خود را از دست داده، 500 نفر مجروح گردیده و 400 نفر نیز مفقود شدند

سازمان ملل اعلام کرد، در آتش سوزی دیروز در اردوگاه پناهجویان در کاکس بازار بنگلادش، 15 نفر جان خود را از دست داده، 500 نفر مجروح گردیده و 400 نفر نیز مفقود شدند.

یوهانس وان در کلاو نماینده بنگلادش در کمیساریای عالی پناهجویان سازمان ملل اظهار داشت، در پی آتش سوزی در اردوگاه پناهجویان بالوخی در کاکس بازار، 400 نفر مفقود شدند.

کلاو با اشاره براینکه، در آتش سوزی حداقل 15 نفر جان باخته، 500 نفر مجروح شده و در نتیجه سوختن حداقل 10 هزار سرپناه، حدود 45 هزار نفر بی خانمان ماندند، تاکید کرد، تا کنون در هیچ کدام از اردوگاه های پناهجویان در بنگلادش آتش سوزی این چینی رخ نداده است.

کلاو ضمن اشاره به فعالیت های اکیپ های سازمان ملل در منطقه، تصریح کرد، در این فاجعه بزرگ و ویران کننده، پلی کلینیک ها و مراکز توزیع نیز بصورت غیرقابل استفاده درآمده اند.

یوهانس وان در کلاو گفت، فعالیت های امداد رسانی پس از آتش سوزی را با سازمان جهانی مهاجرت هماهنگ کرده و در این فعالیت ها، زنان و کودکان را در اولویت قرار داده ایم.

در این میان مقامات بنگلادش اعلام کردند، تحقیقات در مورد علت بروز آتش سوزی را آغاز کرده اند.

براساس گزارش سازمان ملل، شمار پناهجویانی که از ماه آگوست سال 2017 بدین طرف در نتیجه ظلم و بیداد بودیست های ملی گرا از آراکان به بنگلادش فرار کرده اند، به 900 هزار نفر رسیده است.

اوشین وایکینگ اجازه دارد مهاجران نجات یافته را در سیسیلی پیاده کند (مهاجر نیوز)

کشتی «اوشین وایکینگ» اجازه به دست آورده است تا بیش از ۱۰۰ مهاجر را که نجات داده است، در جزیره ایتالیایی سیسیلی پیاده کند. این سازمان روز سه شنبه اعلام کرد، مقام های ایتالیایی بندر آگوستا را برای پیاده کردن مهاجران تعیین کرده اند.

مهاجران در کشتی اوشین وایکینگ پس از این که شنیدند، اجازه دارند در بندر آگوستا در جزیره سیسیلی پیاده شوند، خوشحال هستند عکس از SOS / Hippolyte :

این کشتی که متعلق به سازمان امدادگر «SOS Mediterranee» است، قرار است حوالی ظهر روز سه شنبه (۲۳ مارچ ۲۰۲۱) به بندر نامبرده رسیده باشد. در هفته گذشته تیم «اوشین وایکینگ» طی دو عملیات مختلف، مجموعاً ۱۱۶ مهاجر را که در خطر غرق شدن بودند، نجات داد و سوار کشتی خود کرد. براین اساس آزمایش کرونای پنج تن از این مهاجران مثبت بوده و آن ها در قرنطینه قرار گرفته اند.

شمار زیادی از مهاجران سعی می کنند سوار بر قایق های کوچک خود را طی یک سفر خطرناک از طریق بحیره مدیترانه به اروپا برسانند. بسیاری از آن ها سفرشان را از سواحل لیبیا آغاز می کنند.

لیبیا که در شمال افریقا قرار دارد و درگیر جنگ داخلی است، برای مهاجران یک کشور مرکزی ترانزیت است. نجات مهاجران توسط سازمان های خصوصی از نظر سیاسی مجادله برانگیز است. در اغلب موارد کشتی های سازمان های امدادگر اجازه می یابند که در ایتالیا و برخی اوقات در مالتا لنگر ببندازند.

گارد ساحلی لیبیا بسیاری از مهاجرانی که سعی می کنند خود را با قایق به اروپا برسانند، به لیبیا بازمی گرداند. طبق اطلاعات سازمان ملل در این سال بیش از ۲۳۰ مهاجر در بخش مرکزی بحیره مدیترانه جان باختند.

قایق که هیچ گاه به جزیره ساموس نرسید؛ پدر کودک غرق شده افغان در تهدید حبس ۱۰ ساله (یورو نیوز فارسی)

یک مهاجر افغان در یونان که فرزند خود را در جریان مهاجرت از دست داد

یک عروسک خرسی و یک قلب سفید شنی تنها نشانه‌هایی است که آرامگاه کودک ۶ ساله را از سایر پناهجویان آرمیده در آرامستانی پوشیده از کاج متمایز می‌کند؛ اینجا جزیره ساموس در یونان است، جایی که آرام آرام در حال بدل شدن به مدفن جان صاحبان رویاهای شیرین است.

در کتیبه قبر این کودک آمده است: «او در یک کشتی شکسته غرق شد. باد و دریا که نه؛ سیاست‌ها و ترس مقصر بودند». پدر ۲۵ ساله این کودک افغان که در غم از دست دادن تنها فرزندش روزگار دشوار پناهجویی را سپری می‌کند، با یک چالش مضاعف نیز مواجه است. او به دلیل به خطر انداختن جان پسرش در جریان سفری پرمخاطره از ترکیه به جزیره ساموس تحت قضاوت قرار گرفته و در صورتی که اتهام او ثابت شود به مدت ۱۰ سال روانه زندان خواهد شد.

او با یادآوری اشکبار خاطره تلخ آن شب سرد زمستانی می‌گوید: «به خاطر آینده بچه ما آمدیم یونان، هیچ پدر و مادری نمی‌تواند جان بچه را به خطر بیندازد، ما مجبور بودیم».

فعالان حقوق پناهجویان بر این باورند که این اقدام قضایی روا شده علیه این پدر داغ‌دیده نشان دهنده سخت شدن سیاست‌های مهاجرتی یونان است؛ تلاشی که شاید راهی باشد برای سرپوش گذاشتن بر سهل‌انگاری احتمالی گارد ساحلی.

سازمان عفو بین الملل: از شکنجه مهاجران سوریایی در لبنان باید جلوگیری شود (مهاجر نیوز)

سازمان عفو بین الملل در گزارشی که روز سه شنبه نشر کرد، نیروهای امنیتی لبنان را متهم کرد که با مهاجران سوریایی به شدت بدرفتاری کرده اند. مقام های این سازمان از نهادهای دولتی لبنان خواستند که به بازداشت های خودسرانه، شکنجه و بدرفتاری با مهاجران پایان دهند .

یک زن مهاجر سوریایی در لبنان عکس از picture-alliance/AP Photo/H. Malla

براساس گزارش سازمان عفو بین الملل، در سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ مهاجران سورپایی در دست کم ۲۶ مورد در جریان بازجویی و در بازداشتگاه شکنجه شده اند. سن چهار تن از قربانیان کمتر از ۱۸ سال بوده است.

سازمان عفو بین الملل در این گزارش موارد محرومیت از خواب یا جلوگیری از دسترسی به مواد غذایی و تحقیر مهاجران بازداشت شده سورپایی را ثبت کرده است. در ادامه این گزارش آمده است، برخی از این مهاجران براساس اتهامات تروریستی بازداشت شده اند و نیروهای امنیتی لبنان مسئول بدرفتاری و شکنجه آن ها هستند.

فرانسیسکا ویلمار، کارشناس امور پناهندگی در سازمان عفو بین الملل گفت: «ما از حکومت لبنان درخواست می کنیم که به بازداشت های خودسرانه مهاجران سورپایی، شکنجه و بدرفتاری با آن ها پایان دهد.» او گفت، تا به حال در مورد هیچکدام از اتهامات شکنجه تحقیق نشده است، در حالی که چندین قربانی در محکمه در این باره گزارش داده اند. در لبنان از سال ۲۰۱۷ قانون ممنوعیت شکنجه وجود دارد، اما در عمل به اجرا در نمی آید.

ویلمار در ادامه گفت: «مقام های لبنانی موازین حقوق بشر را در روند بازداشت، بازجویی، تعقیب قانونی و محاکمه ناعادلانه (مهاجران بازداشت شده سورپایی) کاملاً نادیده گرفته اند.»

عفو بین الملل به این خاطر از نهادهای دولتی لبنان خواست، شرایطی را فراهم کنند که روند محاکمه عادلانه باشد. افزون بر این محاکمه افراد ملکی دیگر نباید در محکمه های نظامی انجام شود و اعضای گروه های مسلح که حقوق بشر را نقض می کنند، باید پاسخگوی اعمال شان باشند.

طبق اطلاعات این سازمان حامی حقوق بشر از سال ۲۰۱۱ تا به حال حدود ۱،۵ میلیون مهاجر سورپایی در لبنان به سر می برند. برخی از آن ها در شرایط غیرانسانی زندگی می کنند، مدرک اقامت مطمئنی ندارند و قربانی تبعیض می شوند.

پناهجویان در اعتراض به وضعیت خود در آتن تظاهرات و خواسته هایشان را مطرح کردند (یورو نیوز فارسی)

صدها نفر در آتن، روز شنبه ۲۰ مارس در حمایت از پناهجویان به خیابان های پایتخت یونان آمدند و خواستار رسیدگی به وضعیت مهاجران و پناهجویان در این کشور شدند.

به گزارش یورونیوز، این تظاهرات که از میدان اومونیا در مرکز آتن شروع و به خیابان مقابل پارلمان یونان منتهی شد. در این اعتراض، گروه های مختلف پناهجو از کشورهای مختلف با خواسته هایی یکسان حضور داشتند؛ از خواسته های این افراد می توان به مواردی چون بهبود وضعیت اردوگاه های پناهجویی، تسریع در روند رسیدگی به درخواست های پناهندگی، تهیه پناهگاه برای پناهجویان بی خانمان و ارائه امکانات بهداشتی و آموزشی اشاره کرد.

گروهی هم خواهان رسیدگی سریع تر به وضعیت زنان و کودکان، توقف توافقنامه های ضد پناهجویی، توجه به سلامت پناهجویان در همه گیری کرونا و باز کردن مرزها و اعطای حق انتخاب محل زندگی به پناهجویان بودند.

تظاهرات پناهجویان در آتن پایتخت یونان

با شیوع بیماری کووید-۱۹، پناهجویان کشورهای مختلف که خود را برای رسیدن به اروپا به یونان رسانده اند، با دشواری های بیشتری نسبت به گذشته رو به رو شده اند. رسیدگی به وضعیت پناهجویان و انجام مصاحبه پناهندگی و دریافت مدارک به دلیل تعطیلی های ناشی از قرنطینه و تعطیلی های طولانی مدت در یونان ماه هاست به تعویق افتاده و آنها در برزخ بلا تکلیفی بسر می برند.

تظاهرات در حمایت از وضعیت پناهجویان در آتن یورونیوز

در این تظاهرات همچنین سازمان‌های غیر دولتی فعال در زمینه حقوق بشر و پناهندگان حضور داشتند و خواستار رسیدگی به وضعیت نابسامان و نامشخص افرادی شدند که برخی از آنها حتی سال‌هاست در کمپ زندگی می‌کنند و سلامت جسمی و روحی‌شان در مخاطره است.

در میان پناهجویانی حاضر در این تظاهرات، شهروندان کشورهای افغانستان و ایران نیز حضور داشتند که به امید آینده بهتر سرزمین خود را ترک کرده‌اند و هنوز در یونان و کمپ‌های پناهندگی باقی مانده‌اند.

تظاهرات پناهجویان در اعتراض به وضعیت خود در کمپ‌های پناهندگی در یونان یورونیوز

در روزهای گذشته غرق شدن یک کودک ۶ ساله افغان که همراه پدرش عازم یونان بود بحث‌های زیادی را در خصوص حقوق پناهجویان به راه انداخته است. در حالی که که پدر کودک، فرزند ۶ ساله خود را از دست داده، به اتهام به خطر انداختن جان فرزندش ممکن است به ۱۰ سال حبس محکوم شود.

فعالان حقوق پناهجویان بر این باورند که این اقدام قضایی روا شده علیه این پدر داغ‌دیده نشان دهنده سخت شدن سیاست‌های مهاجرتی یونان است.

سیاست‌های پناهنجوبی دولت یونان سال‌هاست مورد نقد قرار گرفته و بسیاری از گروه‌های مدافع حقوق پناهجویان معتقدند دولت این کشور با وجود دریافت کمک‌های مالی اتحادیه اروپا، در رسیدگی به وضعیت این آوارگان کم‌کاری می‌کند.

شاعر کوچه‌ها و پاسدار فرهنگ فارسی (اطلاعات روز)

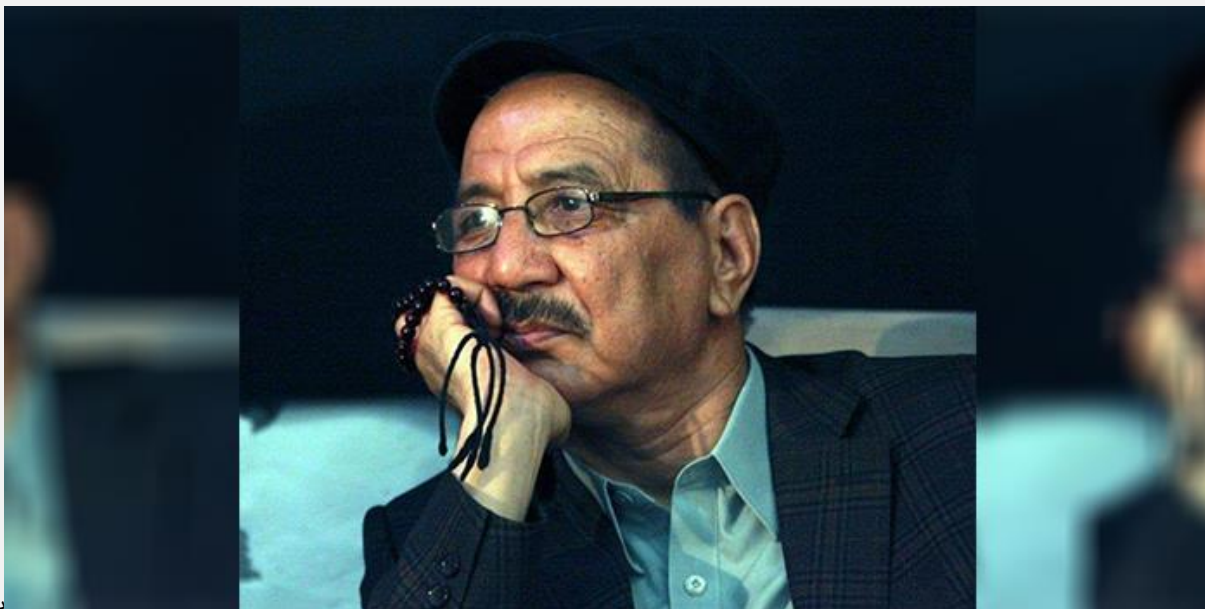
یحیا جواهری ۶۶ سال قبل از امروز در شهر مزار شریف به دنیا آمد. او شاعر، نویسنده و روزنامه‌نگار بود. در دانشکده حقوق دانشگاه کابل درس خوانده بود اما کمتر به کارهای پرداخت که منطبق با رشته تحصیلی‌اش باشد؛ بیشتر با دنیای ادبیات و شعر (و البته مهم‌تر از همه با دنیای خودش) درگیر بود. با وجودی که در دوره حیاتش کمتر شناخته شده بود، ولی شعرها و کتاب‌هایش گواهی‌ست بر ماندگاری او در تاریخ شعر و ادبیات افغانستان.

از جواهری تاکنون هشت مجموعه شعر به چاپ رسیده و سه مجموعه‌ی جدید آن (مبهم در موهوم، دیرآباد، جغرافیای عشق) در سال پیش رو نشر می‌شود. مجموعه شعرهای نشر شده عبارت‌اند از «شهر هزارچهره‌ی من»، «آن‌سوتر از ستاره»، «انار چله‌نشین»، «فال و تماشا»، «ماه در فنجان»، «خط اول عشق»، «جواهر کنج شال»، و «الا غزل». او که خودش را شاعر «کوچه‌ها» می‌نامید، و هیچ‌چیز دیگر به غیر از کوچه منبع الهامش نبود، روز سه‌شنبه هفته‌ی قبل از دنیا رفت.

جواهری سراینده اشعار مشهور است که از آن جمله می‌توان به مثنوی‌ای اشاره نمود که در وصف بامیان سروده است: «یک جهان اعجاز دارد بامیان / سینه‌ای پرراز دارد بامیان...». اشعار این چینی نه تنها او را برای متخصصین و پژوهندگان بلکه حتا برای مردم عادی نیز محبوب کرده است.

سنت دیرپای شاعری

نام بلخ (زادگاه یحیا جواهری) بیش از هرچیز دیگر با نام یک شخصیت استثنایی و فراموش‌نشده در کل تاریخ بشر رقم خورده است: مولانا جلال‌الدین محمد بلخی. کارهای مولانا، که بهتر است در این جا ما صرفاً از او به عنوان یک شاعر نام ببریم، تضمینی است برای زنده ماندن و غنای شعر و زبان فارسی. و این دریافت البته محصول نگاه از روزنه شعر و زبان به کارهای مولانا است و به بقیه زوایای آن اشاره‌ای ندارد. بلخ از این لحاظ سرزمین مهم برای فرهنگ و ادب فارسی است. به این ترتیب، از دوران مولانا (قرن هفتم هجری) تا به حال کماکان شعر و شاعری در بلخ به حیات خودش ادامه داده است. صرف نظر از بقیه دوران، در این سال‌های پسین نیز در بلخ شاعران مهم و مطرح فعالیت داشته‌اند. از این میان می‌توان به کسانی چون عقیف باختری، یحیا جواهری، ابراهیم امینی، صدا سلطانی، سهراب سیرت، عنایت شهیر و مهدی سرباز اشاره کرد.

یحیا

جواهری به تاریخ ۲۶ حوت در کابل درگذشت/ عکس از شبکه‌های مجازی.

آن‌طور که پیداست که کارهای این شاعران صرفاً جنبه ذوق و تفننی ندارد بلکه ناشی از دغدغه‌های عمیق اجتماعی، فرهنگی و تاریخی است و هر کدام به سهم خودشان برای شکوفایی شعر و زبان فارسی، و مهم‌تر از همه برای بهتر شدن وضعیت، تلاش می‌کند. شکل‌گیری انجمن‌ها و نهادهای چون «انجمن فرهنگی پرتو»، «حلقه‌ی فرهنگی زلف یار»، «انجمن ادبی پرواز»، «انجمن ادبی بلخ» و «انجمن شاعران و نویسندگان ولایت بلخ» نتیجه‌های عینی این تلاش‌ها است. از این‌رو بهتر است درک و شناخت دقیق‌تر از کارهای یحیا جواهری با در نظر داشت واقعیت‌های فرهنگی چندسال اخیر در ولایت بلخ و شهر مزار صورت بگیرد. کارهای او با ارزش و قابل توجه است و از این‌رو می‌توان او را یکی از شاعران مهم بلخ نامید.

شاعر کوچه‌ها و پاسدار فرهنگ فارسی

هر متفکر و یا هر شاعری که نتواند نسبت خود را با وضع موجود مشخص کند تلاش‌هایش محکوم به شکست است. از این‌رو، تفکرات و اشعار انتزاعی و بریده از عالم واقع در هیچ شرایطی قابل دفاع نیست و اهمیتی ندارد. یحیا جواهری احتمالاً به این نکته توجه داشته و در اشعارش تلاش کرده از عالم واقع و شرایط موجود زیاد دور نشود. از همین‌رو است که او می‌سراید «من شاعر کوچه‌های ناآرامم/ هر کوچه صدا کند مرا با نامم/ نه زن، نه شراب، نه بهار و باران/ کوچه‌ست یگانه منبع الهامم...». در «کوچه» چه چیزی جریان دارد، یا به عبارت بهتر کوچه بیان‌گر چیست؟ مگر غیر از این است که واقعیت‌ها را باید در کوچه پس کوچه‌ها و در سطح شهر جست‌وجو کرد!

در کنار این، یحیا جواهری به واقعیت دیگر هم توجه داشته و آن همانا سنت و فرهنگ دیرپای زبان فارسی است. این که جواهری بیش از شعر جدید به قالب‌های کلاسیک توجه داشته نیز ناشی از دغدغه‌ی او در قبال فرهنگ و سنت زبان فارسی بوده است. علی‌امیری، پژوهشگر و استاد دانشگاه، در گفت‌وگو با

اطلاعات روز در این زمینه می گوید «با توجه به کیفیت اشعار آقای جواهری می توان گفت ایشان از پاسداران فرهنگ فارسی در افغانستان بود».

درگیر عشق و اجتماع

جواهری در شعرهایش به مسائل مختلف پرداخته است، از مسائل سیاسی موجود گرفته تا به مسائل فرهنگی و تاریخی کشور. به تبع این تنوع شعری او از شاعران متعدد نیز متأثر بوده است. ژکفر حسینی دوست و ناشر کتاب های آقای جواهری در گفت و گو با اطلاعات روز در مورد تأثیرپذیری یحیا جواهری از شاعران دیگر می گوید «استاد جواهری از شاعران زیادی متأثر بود، همان طور که هر شاعر دیگر این خصیصه را دارد. اما به احتمال زیاد بیشتر از همه متأثر از غزلیات عشقری بود. به قول خودش: بعد از رفیق جان و جهانم به پایتخت/چشم و چراغ من غزلیات عشقری ست».

اکثریت کتاب های یحیا جواهری را انتشارات برگ در مزار شریف به چاپ رسانده است.

جواهری مدتی را به عنوان روزنامه نگار برای نشریات مختلف مقاله نوشته است و تحلیل های قابل توجه از وضعیت دارد. تقی واحدی (رمان نویس و از دوستان یحیا جواهری) می گوید «در زمان هایی که یحیا جواهری به کار روزنامه نگاری مشغول بود تحلیل های بسیار عمیق از وضعیت بیرون می داد که نشان از میزان آگاهی و مطالعاتش بود. حالا که هرازگاهی به آن مقاله ها سر می زنیم متوجه می شویم که چقدر تحلیل های واقع بینانه و حتا پیش گویانه از وضعیت بیرون داده است».

سیدرضا محمدی، شاعر و نویسنده، درباره شعرها و کارنامه آقای جواهری می گوید «استاد جواهری فقید، یک انسان فوق العاده بود که نقش مهمی در آموزش ادیبان و نسل های مختلف نویسندگان داشت. حضور مداوم او در عرصه های روزنامه نگاری و آموزش و راهنمایی ادیبان جوان، از او چهره ای خاص ساخته بود.» آقای محمدی علاوه می کند «جواهری در شعر اما هیچ وقت، شاعر جدی نبود، شعر را دلی می نوشت و درگیر مسأله شعر نبود، نه شگردهای نو برایش اهمیت داشت نه ادبیات به مثابه روشنفکری. به این لحاظ

در ادامه ی شاعرانی چون صوفی عشقري، شایق جمال و دیگر شاعران مردمی قرار می گرفت. شاعرانی که شعرشان در میان مردم جایگاه می داشت و مبتنی بر عاشقانه سرایی بود اما مضمونی بیش از آن نداشت که در ردیف شعر جدی امروز بیاید، مانند شاملو، فروغ یا واصف باختري و قهار عاصی که دغدغه انسان و کشف حکمت و ساختن فرهنگ را داشتند».

خبرنامه